
[2010-7-RE](#)

CAUSA 2010-7-RE

Número de registre 78-2010. Recurs d'empara

AUTE DEL 3 DE MAIG DEL 2010

BOPA núm. 28, del 12 de maig del 2010

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 17 de febrer del 2010, per la representació processal del Sr. Traian Olaru, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 9 de desembre del 2009 i contra l'aute del 26 de gener del 2010, dictats per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets recollits a l'article 10 de la Constitució i, atès que demana al Tribunal Constitucional que dicti una sentència en què declari "la vulneració dels drets fonamentals ans esmentats, (...) retrotraient les actuacions fins al moment de dictar l'Aute de data 20 de juliol del 2009 per part del M. I. Tribunal de Corts per tal que el mateix dicti una altra Sentència sense la vulneració dels drets invocats";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 4 de març del 2010;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Didier Maus;

Antecedents

Primer

El 20 de juliol del 2009, el Tribunal de Corts va dictar una sentència mitjançant la qual condemnava el Sr. Traian Olaru com a responsable en concepte d'autor dels delictes de ser membre exercint una activitat rellevant en associació il·lícita a fi de cometre delictes, de posada en circulació de moneda inautèntica havent-la rebut amb coneixement de la seva inautenticitat, a una pena de 5 anys de presó i a una multa de 100.000,00 euros, a més del pagament de les costes processals causades.

Segon

Tant el Ministeri Fiscal com el condemnat van presentar sengles recursos d'apel·lació contra aquesta sentència i, el 9 de desembre del 2009, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va acordar desestimar-los tots dos, confirmar íntegrament la sentència de primera instància i declarar d'ofici la meitat de les despeses processals causades pel recurs i l'altra meitat à càrrec del Sr. Traian Olaru.

Tercer

La representació processal del Sr. Traian Olaru va formular, aleshores, un incident de nul·litat d'actuacions per considerar que s'havien vulnerat els seus drets a la defensa, al procés degut i a la jurisdicció, reconeguts a l'article 10 de la Constitució. Efectivament, va considerar que la prova que constava en els autes no tenia l'entitat suficient per fonamentar una condemna i que, en cas de condemna, s'hagués hagut d'aplicar el Codi penal de 1990 més beneficis que l'actual.

Quart

El 26 de gener del 2010, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va desestimar aquest incident de nul·litat d'actuacions.

Cinquè

El 17 de febrer del 2010, la representació processal del Sr. Traian Olaru va presentar un recurs d'empara en què manifesta que el Tribunal Superior de Justícia va formar la seva convicció que la moneda era falsa en dues proves: uns faxos lliurats al Servei de Policia per les entitats bancàries afectades i la declaració autoinculpatòria de l'acusat.

En primer lloc, aquesta part declara que "La decisió ha de ser el resultat d'un examen analític dels fets i d'una apreciació dels elements de la prova: No parlem d'una apreciació crítica dels elements de prova i no es tracta d'un coneixement subjectiu sinó d'un veritable coneixement objectiu. No estem davant d'una operació íntima o secreta de la que els Tribunals no han de donar compte, sinó tot al contrari, perquè sinó, la lliure convicció implicaria una discrecionalitat dirigida per les regles de consciència, de la lògica i de l'argumentació racional."

Segons el parer d'aquesta part, no es pot formar cap convicció sobre la base de còpies de documents privats, s'havia d'haver esbrinat l'autenticitat i la veracitat dels documents per mitjà del Conveni Europeu de Cooperació Judicial en matèria penal a través d'una comissió rogatòria internacional.

Així mateix, la forma idònia de provar una falsedat de targes de crèdit és un certificat del banc emissor amb el corresponent segell de la postil·la de la Haia, per ser entitats estrangeres, mitjançant el mecanisme habilitat pel Conveni abans esmentat.

Aquesta part conclou, que des d'un punt de vista constitucional, "S'ha d'exigir un mètode de processament i enjudiciament criminal que asseguri la eficàcia en la lluita contra el delictes sense que aquesta eficàcia sigui a costa del sacrifici del dret a la innocència que tenen com a premissa totes les persones. I en aquest sentit, la presumpció d'innocència avarca els pressupòsits fàctics de la perpetuació de la infracció de que es tracti, en aquest cas, la falsedat de moneda."

Per acabar demana al Tribunal Constitucional que dicti una sentència en què declari “la vulneració dels drets fonamentals ans esmentats, (...) retrotraient les actuacions fins al moment de dictar l’Aute de data 20 de juliol del 2009 per part del M. I. Tribunal de Corts per tal que el mateix dicti una altra Sentència sense la vulneració dels drets invocats.”

Sisè

El 4 de març del 2010, el Ministeri Fiscal va presentar un informe mitjançant el qual s’oposava a l’admissió a tràmit d’aquest recurs d’empara, perquè el recurrent pretén una revisió i reforma de les consideracions jurídiques adoptades en les resolucions d’instància i d’apel·lació, denotant-se de la lectura de les mateixes que estan fonamentades jurídicament i que no són arbitràries, per tant, no hi ha la vulneració de cap dels drets recollits a l’article 10 de la Constitució.

Pel que fa a la vulneració del dret a un procés degut, el Ministeri Fiscal precisa el contingut dels drets i de les garanties compresos en aquest principi i manifesta que, en aquesta causa, han estat respectats. El recurrent ha pogut defensar-se, ha pogut produir totes les proves que ha considerat pertinents, ha obtingut una resolució motivada i no arbitrària dictada per un jutge imparcial i ha pogut interposar els recursos escaients. Ara bé, aquest dret no comprèn un pretès error en l’apreciació de les proves, àmbit que correspon de manera exclusiva a la sobirania de les jurisdiccions.

Pel que fa a la vulneració del dret a la jurisdicció, el Ministeri Fiscal reitera que les resolucions objecte de recurs estan raonades i no són arbitràries. Efectivament, la sentència del Tribunal Superior de Justícia analitza detalladament les declaracions del recurrent en relació amb les constatacions concretes destacades per la investigació, analitza la qualificació jurídica dels fets i fonamenta l’aplicació en aquest cas del Codi penal en vigor.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d’empara 2010-7-RE.

Fonament jurídic únic

Convé recordar que en relació amb l’article 10 de la Constitució, el Tribunal Constitucional ha declarat, de manera constant, que no li correspon actuar com un jutge del fons, com un tercer grau de jurisdicció o com un tribunal de cassació i que el seu paper consisteix en verificar que els drets reconeguts, a aquest article de la Constitució han permès al recurrent presentar els seus arguments i les seves proves i que les jurisdiccions competents s’han pronunciat de manera independent i imparcial d’acord amb un raonament coherent i no arbitrari.

En aquesta causa, es desprèn de la sentència del 9 de desembre del 2009, que el Tribunal Superior de Justícia va examinar de manera detallada i va citar de manera precisa els fets que es reprotxaven al recurrent i que, en els seus fonaments de dret, després de recordar com s’han de presentar les proves i com han de ser examinades, constata que “existeix suficient prova de càrrec en contra de l’acusat Traian OLARU pels fets pels que ha estat condemnat pel M. I. Tribunal de Corts.”

En l’aute que desestima l’incident de nul·litat d’actuacions, el Tribunal Superior de Justícia recorda, igualment, que el dret a la jurisdicció comprèn el dret a obtenir una decisió raonada i fonamentada en Dret i que doni cabdal resposta a les pretensions de la part, sigui o no favorable als seus interessos.

D’aquestes dues resolucions se’n deriva que tant el Tribunal de Corts, com la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia van examinar acuradament i detingudament les proves o la impugnació de les proves presentades pel recurrent.

El Tribunal Constitucional constata, doncs, que d'acord amb l'article 37.2 de la seva Llei qualificada, que aquest recurs ha de ser declarat inadmissible a tràmit per manca manifesta de contingut constitucional.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2010-7-RE, interposat per la representació processal del Sr. Traian Olaru, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 9 de desembre del 2009 i contra l'aute del 26 de gener del 2010, dictats per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president del Tribunal de Corts, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 3 de maig del 2010.

Carles Viver Pi-Sunyer Pierre Subra de Bieusses

President

Vicepresident

Didier Maus

Juan A. Ortega Díaz-Ambrona

Magistrat

Magistrat